

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916201090
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6916201090.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v exekučnej veci oprávneného: STD DONIVO a.s., so sídlom Mlynská 1346, Vranov nad Topľou, IČO: 31 678 343, právne zast.: AK NOVIMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, IČO: 36 868 701, proti povinnému: U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, M., o vymoženie 146,40 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslav Špička, so sídlom exekútorského úradu Okulka 24/11, Vranov nad Topľou, pod sp. zn. EX 41/16, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10Er/146/2016-18 zo dňa 11. júna 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „súd prvej inštancie“) zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene iných zákonov v platnom znení (ďalej aj „ZKR“) z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz (I.výrok) a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie (II.výrok).

2. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že dňa 16.08.2016 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Špičku. V priebehu exekúcie súd zistil, že na majetok povinného bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Odk/346/2017 vyhlásený konkurz. Preto na základe uvedených skutkových a právnych záverov exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZKR.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Oprávnený v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie, zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 2 EP, ktoré malo za následok nie len zastavenie exekúcie, ale aj odobratie práva oprávnenému efektívne sa voči takémuto rozhodnutiu brániť, t.j. podať odvolanie. Oprávnený podotkol, že v exekúcii je vymáhaná pohľadávka z pracovnoprávneho pomeru, ktorá podľa §166c ZKR spadá pod tretiu kategóriu pohľadávok upravených v ZKR, ktoré sú konkurzom nedotknuté. Mal za to, že aj napriek skutočnosti, že bol konkurz na majetok povinného zrušený, z dôvodu že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu, jedná sa v danom prípade o pohľadávku, ktorá sa nestáva naturálnou obligáciou a v exekúcii je možné pokračovať naďalej po tom, čo je konkurz ukončený.

4. Povinný sa odvolaniu oprávneného nevyjadril.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd zistil, že dňa 02.02.2016 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne súdny exekútor dňa 08.02.2016 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie vydal dňa 16.08.2016 poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/391/2015-26 zo dňa 24.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2015 a vykonateľnosť dňa 25.01.2016. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2OdK/346/2017 zverejnený v Obchodnom vestníku č. 214/2017 dňa 09.11.2017 bol na majetok povinného vyhlásený konkurz. Správca konkurznej podstaty povinného oznámil v Obchodnom vestníku č. 2/2018 zo dňa 03.01.2018, že konkurz na majetok povinného sa podľa § 167v ods. 1 ZKR v nadväznosti na § 167t ZKR ukončuje z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 10Er/146/2016-18 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Oprávnený voči predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak:
g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,

10. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

11. Podľa § 166a ZKR; ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d <.), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

12. Podľa § 166c písm. f) ZKR; oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky:
f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi.

13. Podľa § 167f ods. 1 ZKR; na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

14. Podľa § 167f ods. 2 ZKR; ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP; v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté

dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

17. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia má odvolací súd preukázané, že súd prvej inštancie exekúciu zastavil postupom podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZKR, a teda z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Odvolaním napadnuté uznesenie zároveň obsahovalo poučenie o opravnom prostriedku, v ktorom uviedol, že voči predmetnému uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. Odvolací súd uvádza, že o zastavení exekučného konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu rozhoduje príslušný exekučný orgán, ktorým je exekučný súd alebo súdny exekútor. V exekučných konaniach, v ktorých sa postupuje podľa predpisov účinných do 31.03.2017, ako je tomu aj v predmetnej veci, je tým orgánom exekučný súd, ktorý bude rozhodovať podľa príslušných zákonných ustanovení.

18. Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 môže exekučný súd exekúciu zastaviť aj vtedy, „ak to vyplýva z ustanovení Exekučného poriadku alebo osobitného zákona“. Osobitným zákonom je v tomto prípade § 167f ods. 2 a § 168 ods. 1 ZKR. Proti uvedenému rozhodnutiu však nie je prípustné odvolanie. Ak by exekučný súd posúdil vec tak, že vyhlásenie osobného bankrotu predstavuje prípad „nepripustnej exekúcie“ s poukazom na insolvenčný zákon, mohol by rozhodnúť podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a súčasne exekučné konanie zastaviť, keď zákonodarca normuje „exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať“, potom proti tomuto rozhodnutiu, v zmysle § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, je prípustné odvolanie.

19. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné vyriešiť, ktorú právnu normu má exekučný súd aplikovať v prípade, že sa v danej veci jedná o postup podľa §167f ods. 2 a § 168 ods. ZKR. Ak vychádzame z charakteru osobného bankrotu ako tzv. generálnej exekúcie (riešenia), jeho prirodzeným dôsledkom je nemožnosť pokračovať vo vykonávaní exekúcií singulárnych. Podstatou bankrotu je dosiahnuť úpravu všetkých zákonodarcom označených záväzkov, a to podľa stanovených pravidiel. Okamihom, kedy dôjde k uvedenému stretu je vykonávanie akejkoľvek singulárnej exekúcie neprípustné a dôsledkom uvedeného je i následné zastavenie exekučného konania. Uvedenej právnej (procesnej) situácii výslovne zodpovedá hypotéza právnej normy v ustanovení § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a preto je potrebné túto v takomto prípade aj aplikovať.

20. Na základe uvedeného je preto odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie mal postupovať v intenciách ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g), kedy by voči takémuto uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bolo prípustné aj odvolanie. Z uvedeného dôvodu následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu odvolacích námietok povinného.

21. Odvolací súd má preukázané, že exekučným titulom je v tomto prípade rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/391/2015-26 zo dňa 24.09.2015, kde oprávnený vystupuje ako fyzická osoba označená menom, priezviskom, dátumom narodenia a adresou trvalého pobytu. Ďalej za nesporné považuje, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2OdK/346/2017 zverejnený v Obchodnom vestníku č. 214/2017 dňa 09.11.2017, vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. Zo súdneho spisu, ako ani z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia však nie je zrejme skutočnosť, či súd prvej inštancie skúmal, respektíve ako sa vysporiadal s tým, či pohľadávku oprávneného vymáhanú v tejto exekúcii možno alebo nemožno považovať za nedotknutú oddĺžením podľa § 166c ods. 1 písm. f) ZKR. Keďže v tomto prípade je pohľadávkou vymáhanou v exekučnom konaní pohľadávka, ktorá vznikla z pracovného pomeru medzi oprávneným a povinným. Z dokumentov, ktoré odvolaciemu súdu predložil oprávnený a ktoré mal podľa jeho tvrdení k dispozícii aj súdny exekútor je zrejme, že vymáhaná pohľadávka vznikla v dôsledku spôsobenia škody povinným ako zamestnancom svojmu zamestnávateľovi (oprávnenému, pozn. odvolacieho súdu) pri plnení si povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy.

22. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejme, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o zastavení exekúcie v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok povinného vôbec nezaoberal otázkou,

či sa v danom prípade nejedná o pohľadávku konkurzom nedotknutú podľa § 166c ZKR. Podľa tvrdení oprávneného mal súdny exekútor disponovať listinami preukazujúcimi, že sa v danej veci jedná o pohľadávku z pracovného pomeru, ktorá je konkurzom nedotknutá. Súdny exekútor, ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, je tak povinný oznámiť exekučnému súdu, že v konkrétnej veci dochádza k stretu exekúcie s osobným bankrotom, pričom posúdenie charakteru exekučne vymáhanej pohľadávky je vecou exekučného súdu. Je teda zrejmé, že v tomto prípade pochybil tak súdny exekútor, ktorý súdu prvej inštancie neoznámil, že sa jedná o oddĺžením nedotknutú pohľadávku, ako aj exekučný súd, ktorý bez preverenia a posúdenia relevantných skutočností, ako aj bez náležitého odôvodnenia, exekúciu zastavil.

23. Odvolací súd okrem uvedeného uvádza, že odôvodnenie je dôležitou náležitosťou rozhodnutia, ktoré musí nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Z citovaného ust. § 220 ods. 2 CSP vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, t.j. opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vyporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s námietkami k vykonaným dôkazom. Zároveň v odôvodnení súd musí uviesť aké právne ustanovenia použil. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť dostatočné a zrozumiteľné tak, aby závery súdu boli preskúmateľné.

24. Súčasťou práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je jasné a zrozumiteľné a dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je bližšie upravené v § 220 ods. 2 CSP. V zmysle uvedeného, v rozhodnutí všeobecného súdu musia byť uvedené dostatočné dôvody, na ktorých je založené rozhodnutie.

25. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vychádzajú len z tzv. súhrnného zistenia, že bol na majetok povinného vyhlásený konkurz, a preto súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia teda nevyplýva, či sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal prieskumom toho, či vymáhaná pohľadávka patrí, respektíve nepatrí medzi oddĺžením nedotknuté pohľadávky podľa § 166c ods. 1 ZKR, pričom pokiaľ by si bol exekučný súd vyžiadal pred svojim rozhodnutím exekútorský spis, bolo by mu zrejmé, že sa jedná o pohľadávku z pracovného pomeru, ktorá je oddĺžením nedotknutá. Súd prvej inštancie tak nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky týkajúce sa skutočností ako dospel k záveru, že pohľadávka oprávneného nepatrí medzi oddĺžením nedotknuté pohľadávky, čo následne viedlo k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZKR. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

26. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom zistiť, či ide skutočne o pohľadávku, ktorá je oddĺžením nedotknutá, a v závislosti od zistených skutočností zvolí ďalší postup v konaní. Prihliadne pritom na skutkové okolnosti veci a platné právne prostredie.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.
(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)